

Ministeren sagde så, at det var altså vigtigt, at vi fik afklaret det her med vores normale samarbejdspartnere, altså de lande, vi normalt samarbejder med eller har ens regler med, inden man gjorde det, man havde i sinde her, nemlig at ændre på forældelsesreglerne. Og det betød så, at ministeren og regeringen ville gå til nordmændene og svenskerne og se på, hvordan man kunne gøre det her anderledes.

I denne forbindelse er det åbenbart ikke på samme måde, for i de andre nordiske lande, Sverige, Norge og Finland, har man godt nok registreret dna-profiler, men man registrerer altså kun dømte personer, og derfor vil jeg godt spørge justitsministeren: Hvorfor skal vi i Danmark gå enegang i forhold til de andre skandinaviske lande? Hvorfor skal vi gå enegang i forhold til Europarådets anbefalinger her?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Først vil jeg takke justitsministeren. Han nåede vidt omkring. Et par spørgsmål fik jeg ikke svar på, og derfor skal jeg genfremsætte dem. Det er spørgsmålet om, hvad holdningen er til, at man skal slettes som 70-årig i dna-registret.

Det andet spørgsmål er: Hvad er den generelle holdning til det problem, at fordi man er dygtig til ikke at efterlade sig spor på gerningsstedet, så slipper man for at få taget blodprøve med henblik på dna? Det kan godt være, sammenligningen ikke er så god, men den kan i hvert fald bruges til at huske.

Jeg ved, at den indbrudstyv, der bærer handsker, får taget fingeraftryk alligevel. Hvorfor skal den voldtægtsforbryder, der bruger kondom, så ikke også have taget blodprøve?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ministeren kom vidt omkring i sine besvarelser, men han har altså også lidt længere tid.

Jeg vil godt spørge, om ministeren, når vi nu går i gang med at behandle sagen i Retsudvalget, vil være indstillet på at klargøre § 3, således at det helt tydeligt fremgår, at hvis en anden er dømt for den forbrydelse, man oprindeligt er sigtet for, så bliver ens dna-registrering fjernet, således at vi ikke skal ned i § 3, punkt 6, hvor der står »når andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor«, og så vi i øvrigt har sådan en »bør«-sætningovre i bemærkningerne.

Vil ministeren være indstillet på, at vi i højere grad får klarhed i selve lovgivningsteksten? For det her er jo altså alvorlige sager.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Skaarup har fuldstændig ret i beskrivelsen af det historiske forløb om den ubehagelige sag med skibsreder Ole B. Hansen. Også jeg følte min retspolitiske opfattelse krænket ved, at man kunne undslå sig fuldbyrdelse af den straf, man var blevet idømt, ved at forlade landet, inden afsoningen påbegyndtes af den hæftestraf, den pågældende havde fået, og opholde sig i udlandet, indtil forældelse var indtrådt.

Det var baggrunden for, at jeg tog sagen op, og grunden til, at det skulle drøftes med mine nordiske kolleger, hænger sammen med, at vi har nordisk retsenhed på fuldbyrdelsesområdet, det vil sige, at straffe idømt i et nordisk land, selv om det er en anden nordisk statsborger, kan fuldbyrdes i det pågældende land. Så det er baggrunden for det. Vi har fælles nordisk retsenhed.

Skal der ske ændringer her, kræver det, at vi også respekterer, at vi drøfter det med de andre nordiske lande. Og jeg er så glad for, at konklusionen blev, at de andre nordiske lande havde forståelse for mit synspunkt, for den danske regerings synspunkt, og kunne forstå, at vi nødvendigvis må ændre vores lovgivning, men det var ikke noget, der førte til, at de andre nordiske lande ville ændre tilsvarende i deres forældelsesregler for fuldbyrdelse af straf.

Det er ikke tilsvarende her. Vi har ikke fælles nordisk retsenhed, for så vidt angår efterforskningsmetoder for politiet. Vi har forskellige nordiske regler. Vi har nogle bestemmelser i vores retsplejelov, der giver politiet adgang til telefonaflytning, brud på meddelelshemmeligheden, og som de andre nordiske lande ikke nødvendigvis har i deres lovgivning. Der er altså ikke behov for fælles nordisk retsenhed på politiets regler, al den stund det er dansk politi, der har jurisdiktion og kompetence i Danmark. Det er dem, der har den eksekutive kompetence her i landet, og ikke udenlandsk politi, og sådan er det jo også for de andre nordiske lande.

Så til hr. Nonbo: Ja, på et eller andet tidspunkt skal sletningen jo komme. Hr. Nonbo kan have ret i, at den kunne være ved død. Her har vi valgt at sige, at når folk er fyldt 70 år, må den potentielle kriminelle aktivitet forudsættes at være enten afsluttet eller meget, meget reduceret. Så vi mener ikke, at der her er nogen risiko